

- 2) În cazul atribuirii pe durată determinată a serviciilor ca urmare a unei decizii economice rezonabile, ipoteza conform căreia autobuzele, dată fiind vechimea acestora și exigențele tehnice ridicate (valorile emisiilor, vehicule cu podea joasă), nu mai sunt deosebit de relevante în valoarea întreprinderii justifică o derogare a Curții de Justiție de la Hotărârea pronunțată de aceasta la 25 ianuarie 2001 (C-172/99) în sensul că, în aceste condiții, preluarea unei părți esențiale a personalului poate determina, la rândul său, aplicabilitatea Directivei 77/187/CEE?

- ⁽¹⁾ Directiva 92/50/CEE a Consiliului din 18 iunie 1992 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii (JO 1992, L 209, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 50).
- ⁽²⁾ Directiva 77/187/CEE a Consiliului din 14 februarie 1977 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de întreprinderi sau unități (JO 1977, L 61, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Belgia) la 4 mai 2018 – X/Belgische Staat

(Cauza C-302/18)

(2018/C 276/28)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Belgische Staat

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/109/CE ⁽¹⁾, care stabilește (printre altele) că, pentru a-i fi recunoscut statutul de rezident pe termen lung, resortisantul unei țări terțe trebuie să facă dovada faptului că „dispune” de resurse stabile, regulate și suficiente pentru a satisface nevoile proprii și pe cele ale membrilor familiei lor fără a recurge la sistemul de ajutor social al statului membru în cauză, trebuie interpretat în sensul că prin această prevedere sunt avute în vedere doar „resursele proprii” ale resortisantului țării terțe?”
- 2) Sau este suficient în acest scop ca resortisantul țării terțe să dispună de resurse fără a exista vreo cerință în privința provenienței acestor resurse, acestea putând fi, astfel, puse la dispoziție resortisantului țării terțe și de către un membru al familiei sau de către un alt terț?”
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la ultima întrebare, este suficientă ca un terț să își asume obligația de preluare a cheltuielilor, respectivul terț obligându-se să garanteze că solicitantul statutului de rezident pe termen lung, „dispune [pe cheltuielile sale] de resurse stabile, regulate și suficiente pentru a satisface nevoile proprii și pe cele ale membrilor familiei sale, astfel încât să nu devină o sarcină financiară pentru autoritățile publice”, pentru a face dovada faptului că solicitantul dispune de resurse în sensul articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2003/109/CE?

⁽¹⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO 2004, L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol.6, p. 225)